

"הוא צעק 'אללה ואכבר' והתחיל לרוץ לכיוונו"

אלפי שעות אימון והכשרות מקצועיות לימדו את לוחמי יחידת "חרוב", וביניהם סמ"ר (מיל) דוד אגראניוני, בדיוק איך להתנהל בתקופה המתוחה של האינתיפאדה השנייה, אך הרגע שבו נאלץ להתמודד עם מחבל מתאבד שינה את חייו לעד

עדי רחמיאן

"הרגשתי שהבאתי כבוד לפלוגה".
אילוסטרציה
צילום: דובר צה"ל

למרפאה החובשת שאלה אותי איך אני מרגיש, ואמרתי שהכול בסדר, לא שמעתי מה היא אמרה בגלל שהאוזניים שלי עוד צלצלו מהפיצוץ. עד היום אני מרגיש את זה."

///תמיד במצב מלחמה

את הצל"ש קיבל סמ"ר (מיל) אגראניוני מספר חודשים לאחר האירוע. "הרגשתי שהבאתי כבוד לפלוגה, הרגשתי טוב עם עצמי". הוא מספר כי היום הוא שונה את חייו. "אובחנתי כסובל מ-PTSD (הפרעת דחק פוסט טראומטית)", הוא משתף. "ביחידה שלי לימדו אותנו שלא מדברים על דברים. אתה שלוש שנים בצבא, צובר ידע ולא יכול לדבר עליו עם אף אחד, אבל אותן תחושות עוברות בי עד היום".

אחרי שנים הלך סמ"ר (מיל) אגראניוני, בתמיכתה של אשתו, לטיפול פסיכיאטרי כדי להקל על מצבו. "אצל הפסיכיאטרי התחלתי לבכות, זה משהו שכמעט לא עשיתי. אפילו כשהודיעו לי שאבי נרצח בפיגוע בגזרה שהייתי בה, לא הייתי מסוגל לבכות". הוא שיתף את הפסיכיאטרי בחוויות הצבאיות והיא זו שאבחנה אותו כהלום קרב. "צריך להעלות את המודעות בקרב לוחמים בכל מה שקשור לבקשת עזרה בזמן ולאחר השירות. לוחם לא תמיד מבין כמה זה מזיק אם הוא לא מקבל עזרה." ■

אגראניוני. "מסרי אמר למחבל לרדת על הברכיים. המשלח לחש למחבל משהו והוא צעק 'אללה ואכבר' והתחיל לרוץ לכיוונו. יריתי לו ברגל כדי לא לפגוע בחגורה ולפוצץ אותה, מסרי ואושיק פתחו גם הם באש, אחרי כמה שניות היה שקט, הכדור האחרון שאושיק ירה פגע בחגורת הנפץ והפעיל אותה", מתאר סמ"ר (מיל) אגראניוני. "ראיתי חושך ואז אלפי נקודות אדומות עפות לכיוונו. אני לא יודע איך שום דבר לא פגע בנו. כל הגוף שלי עף אחורה וקיבלתי מכה בצוואר. צעקתי 'שמע ישראל', למרות שהאירוע קרה לפני שחזרתי בתשובה". שניות לאחר הפיצוץ מסרי צעק לעבר החיילים לירות. "הבחנתי רק בגופה אחת על הרצפה, וחפישתי את האדם השני. בהתחלה חשבנו שהוא ברח אבל התברר לנו אחרת", אומר סמ"ר (מיל) אגראניוני. נהג המוניות שברח מאחורי הג'יפ בפיצוץ הועף לאחור, ראיתי שהוא חי. רצתי אליו והוא צעק שיש משהו באוטו". אחרי שקיבלו את המידע מהנהג, הכוח חזר לבדוק את המונית וגילה שבתוך השק הענק שמצא אושיק כמה דקות קודם לכן בתא המטען, נמצא מטען חבלה עצום. "הם כנראה רצו לעשות פיגוע משולב בו המחבל מתפוצץ ואחרי שהכוחות מגיעים ויש התקהלות, הם מפוצצים את המטען השני", מספר סמ"ר (מיל) אגראניוני. "כל הכוחות הגיעו לסייע תוך שניות. אני סבלתי מפצעים פנימיים בעקבות ההדף. כשהלכנו

זינק על המחבל, דרך את הנשק וצרח עליו להרים את החולצה, אפילו אני נבהלתי מהצעקה שלו", הוא מתאר את הרגעים המתוחים. "הוא הרים את החולצה וחשף לבנות חבלה עם שקים קטנים של ברגים ומסמרים. מסרי הביט על החגורה וצעק 'לסגת'", הוא מוסיף. "בתור לוחם, לפעמים צריך לקבל החלטות שאתה צריך ללכת לישון איתן בלילה". בזמן שהמחבל הרים את החולצה, מסרי הסמ"פ עמד סמוך אליו, סמ"ר (מיל) אגראניוני לפניו ואושיק מאחוריו. "אושיק ראה למחבל את הגב והביט במבט מזועזע. דרכתי את הנשק וכיונתי לעבר המחבל כדי שגם מסרי יוכל להתרחק. אחרי כמה צעדים התחלפנו ואני התרחקתי מעט - כך שהייתי במרחק של שמונה מטרים מהמחבל", אומר סמ"ר (מיל) אגראניוני. "הלכתי לג'יפ, שהיווה מעין מיוגונית, אני עם הקנה מכוון לעבר המחבל ואמרתי למסרי ולאשיק להתרחק ולרוץ. מסרי אמר לי לבוא איתם בזמן שהוא מנסה להודיע בקשר ולהזעיק עוד כוחות". הסיטואציה הפכה להיות מעט מסורבלת כיוון שרכב ישראלי אדחף הגיע מאחור הכבישים בצומת. סמ"ר (מיל) אגראניוני רץ לעברו והאזרח כיבה את המכונית. הסמ"פ הורה לנהג המונית ולמשלח (צמד החוליה של המחבל המתאבד) להתרחק מהמחבל לאור הסכנה. "הוריתי למשלח להישאק, כי רק בגלל המחבל עדיין לא התפוצץ", מספר סמ"ר (מיל)

סמ"ר (מיל) דוד אגראניוני, לוחם לשעבר ביחידת "חרוב": "נגעתי לבחור שחשדתי בו בבטן, הרגשתי תחושה של אבן, זה לא היה מגע רגיל"

להגיד שלום, מפה אנחנו לא יוצאים", הוא משתף. "רציתי להגיד לסמ"פ, אבל מניסיוני אני יודע שאי-אפשר לחשוף את עצמי, אם אני חושף את הכוונת שלי ואומר את המילה 'מחבל' - הוא מתפוצץ עלינו. כל הסיטואציה הייתה מוזרה. אמרתי למסרי, 'עזוב אותם, יש לו אפוד קרמי, בוא נלך אושיק, עזוב את האוטו ובוא נלך', בתקווה שהם יבינו את הרמז שמשומו מוזר קורה", משחזר סמ"ר (מיל) אגראניוני. "התחלתי ללכת כדי להתרחק מהמחבל, מסרי עשה לי מבט מוזר, וכמה רגעים לאחר מכן הוא הבין למה התכוונתי".

סמ"ר (מיל) אגראניוני ידע שעליהם להתרחק כדי לא להיפגע מעוצמת הפיצוץ. "הסתובבתי ושמעתי אנחת רוחה מהמחבל. מסרי קלט את הכוונה שלי,

אלי. הנהג אמר שקראו לו לסיעה ותוך כדי כך מסרי הורה לשני הבחורים להרים את החולצות על מנת לבדוק שהם לא מחביאים מטעני נפץ". הבחורים ביצעו את שהתבקשו לעשות על ידי הסמ"פ והרימו את החולצות. לדבריו של סמ"ר (מיל) אגראניוני הוא חשד כי אחד מנוסעי המונית מסתיר משהו. הוא מספר כי לא יכול היה לבדוק אותו כיוון שהסמ"פ כבר עשה זאת ולא רצה לעורר תשומת לב מיותרת, כדי לא לגרום לחשוד להפעיל מטען אם הוא נושא כזה. הוא חש חוסר שקט והחליט לעשות משהו בעניין. "רציתי לגעת לו בבטן כדי לבדוק שבאמת אין שם כלום. נצמדתי לבחור שהרים את החולצה גבוה ונגעתי לבחור שחשדתי בו בבטן, הרגשתי תחושה של אבן, זה לא היה מגע רגיל".

סמ"ר (מיל) אגראניוני עדיין לא היה בטוח שמדובר במחבל שעליו דווח בהקפצה. "האינסטינקט הראשון שלי היה שזה סוּק שב"כ", הוא מספר. "חיכיתי לסימן ממנו, הסתכלתי לו בעיניים כדי לראות מה קורה והעיניים שלו היו קרות. הלכתי עוד צעד אחורה, הסימן שחיכיתי לו לא הגיע ואז הבנתי - זה המחבל המתאבד".

///משהו מוזר קורה

סמ"ר (מיל) אגראניוני הבין שבידיהם המחבל. "כשהבנתי שזה המחבל, אמרתי לעצמי שאפשר

שיאה של האינתיפאדה השנייה עמדו סמ"ר (מיל) דוד אגראניוני וחבריו הלוחמים ביחידת "חרוב" על המשמר באזור יהודה ושומרון. יחידתו, שהייתה ייעודית ללחימה בטרור והיוותה את התחלתה של חטיבת "כפיר", חוותה מבצעים, סיכולי פיגועים ואין-ספור לכידות מחבלים. "הייתי כשלושה חודשים לפני השחרור", מספר סמ"ר (מיל) אגראניוני. "ישבתי בחדר ולפתע הייתה הקפצה. הוקפצנו אני, אושיק, שהיה לוחם בפלוגה שלי, ומסרי, סגן מפקד הפלוגה שלנו. היינו צריכים להגיע לצומת ג'ית הסמוך לשכם בעקבות התרעה שגררית על מחבל מתאבד. קיבלנו התרעה מודיעינית, הגענו לצומת והחניתי את הרכב בצמוד לשולי הכביש", משחזר סמ"ר (מיל) אגראניוני את הרגעים שלפני האירוע ששינה את חייו. הלוחמים חיכו עשרים דקות בלילה באותו צומת עד שרכב הגיח לכיוונם. "מסרי סימן לנהג לעצור עם הפנס, נראה היה שהנהג לא מתכוון לעצור. הסמ"פ דרך את הנשק והנהג עצר, מרחק מטרים ספורים ממנו". הם הבחינו במונית החונה מולם וסמ"ר (מיל) אגראניוני החל לתשאל את הנהג. "שאלתי אותו מה הוא עושה פה בשעה כזאת. הוא התחיל לגמגם אז עזבתי אותו", זכר סמ"ר (מיל) אגראניוני. הכוח הבחין בשני חשודים נוספים בתוך המונית. "הוריתי להם לצאת מהרכב ולהגיע